

Den højtærede Minister kan dette med Emolumenterne næsten udenad, ja, jeg kan det saamænd ogsaa, jeg har gentaget det adskillige Gange, men da det nu drages frem her, og man partout vil have Summen fikseret til 160 Kr., for at den kan lægges til Lønnen og bringe den op til det svimlende Beløb, man derved naar op til, nødes jeg til ogsaa at opholde mig en Smule ved disse Emolumenter. Man er kommet til det Resultat, at Pensionen kan være 40 Kr. værd aarlig. Jeg gør opmærksom paa, at der er andre Arbejdere i Statens Tjeneste, der faar Pension, Statsbanernes, Fyrvæsenets, Vagervæsenets f. Eks. Kommunens Arbejdere har endda Ret til Pension meget tidligere end Statens, nemlig efter 15 Aars Forløb, hvis de ikke kan udføre deres Arbejde. Men naar der er Spørgsmaal om Forbedring af Kommunens Arbejders Lønninger, kan man selvfølgelig ikke drage denne Pensionsret frem, fikserer den til et Beløb og siger: den er saa og saa meget værd, derfor mister I det og det. Nu er Pension jo et af de Gode, som Mennesker tracter efter, fordi Frygten for Alderdommen er stor hos de allerfleste, derfor regnes den selvfølgelig for noget. Nr. 2 er Boligen i Nyboder. Den har man fikseret til 96 Kr. aarlig. Jeg vil bede ærede Medlemmer af dette Ting gaa ud og se f. Eks. i Suensonsgade eller Elsdyrsgade paa de gamle Boliger, hvor det ene Værelse er paa omtrent 15 Kv. Alen, det andet vel dobbelt saa stort og der i Gangen er et brolagt Køkken, hvor Natmanden skal igennem med sine Sager for at komme ud til Gaarden, hvor Vandet driver ned af Væggene, og afgøre, om disse elendige Boliger skal kunne ækvi-valere 96 Kr. aarlig, ud over de 60 Kr., der betales i Husleje; jeg synes det ikke. Der er ogsaa det at bemærke, at de af Nyboder-Forvaltningen ikke holdes i den Stand, hvori de skulde holdes, Arbejderne maa mange Gange selv betale for at faa dem til at se nogenlunde ordentligt ud og paadrager sig derved særlige Udgifter. Dertil kommer, at det er ikke alle Arbejderne, der bor i Nyboder. For mange af dem bliver det for lummert derude. Naar Familien vokser og Børnene bliver større, er der ligefrem ikke Plads, de maa flytte derfra. Mellem 160 og 170 bor udenfor Nyboder, og disse kan dog vel ikke faa deres Løn bestemt efter dette, som man mener er et Gode, naar de ikke har med det at gøre.

Man paaberbaaber sig Lønnen under Sygdom. Naturligvis er den et Gode, men et Gode, som hører med til at være fast Arbejder. Kommunens Arbejdere faar og

saa Løn under Sygdom efter visse Regler og Staten og det offentlige i det hele har Forpligtelser i mange forskellige Retninger overfor syge Arbejdere i det private Liv, uden at det kan anføres imod dem, naar der er Spørgsmaal om Lønforhøjelse til dem. Staten giver Tilskud til Hospitaler, Sanatorier for tuberkuløse og forskellige andre Patienter, det er en social Foranstaltning; men her lægger man det over paa Orlogsværftets Arbejders Skuldre og siger: Det er et Gode, I faar af Staten, det skal regnes med, naar jeres Løn skal forbedres — selvfølgelig! Man glemmer ganske at tale om de tilskadekomne derude. Det sker ikke saa sjældent, at Folk kommer til Skade i en Virksomhed, hvor Arbejdet er saa farligt som her. I Henhold til Forsikringsloven har Staten en Forpligtelse til at yde Dagpenge o. s. v. efter 13 Ugers Forløb; men det taler man ikke om. Man fikserer en Sum og siger: Det er et Gode, Arbejderne faar, uagtet man ved eller i alt Fald bør vide, at Arbejderne i private Erhverv ikke faar disse Ting regnet til Skade for sig, naar der er Spørgsmaal om Forbedringer af deres Lønninger.

Der er forskellige andre Smaating, der er Tale om: Brillen og Bandager o. s. v., man taler om kunstige Tænder til Korne og alt saadant. Det beløber sig til ialt ca. 1,400 Kroner. Og saa er der en anden Ting, Asylet. Tænke sig, at man drager Asylet i Nyboder frem som et Bevis paa, hvilke Gode Nyboderfolkene har, som de sandelig maa betale for, naar der er Spørgsmaal om en Lønforbedring for dem! Dette Asyl koster Staten godt et Par Tusind Kroner om Aaret. Altsaa, fordi Mandens Løn er saa daarlige, at Konen ofte maa gaa paa Arbejde, har Staten, netop for at sætte Manden i Stand til at arbejde for den lave Løn, oprettet et Asyl for deres fælles Børn, og naar Manden ønsker en nødvendig Lønforhøjelse, møder man frem med Asylet i Nyboder og siger: Tænk paa, at det koster Staten 2,000 Kr., det maa virkelig tages i Betragtning, naar der er Spørgsmaal om Lønforhøjelse til jer. Man har ikke været kræsen i Valget af de Midler; man har anvendt for at paavise, at Orlogsværftets Arbejdere havde betydelige Gode. Deres rentefri Laan, deres Køb af Beklædningsgenstande er ogsaa tagne med. Ja tænkl! Godgørenheden gaar virkelig saa vidt, at naar der er særlig smudsigt Arbejde, faar Arbejderne Overtrækstøj, og det vadsker Staten. Det er et Gode, som maa tages i Betragtning, naar der er Spørgsmaal om Forhøjelse af Arbejdslønnen. Andre Steder